

«Έφυγε» η Στέλλα Κακογιάννη Σουλιώτη

Φυσιογνωμία με ξεχωριστή εμβέλεια και μεγάλη προσφορά στα κοινά της Κύπρου

ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΩΝΗΣ ΣΟΛΟΜΩΝΙΔΟΥ ΔΡΟΥΣΙΩΤΟΥ

Την τελευταία της πνοή άφησε, χθες στις 7.15 το πρωί, σε ηλικία 92 ετών η Στέλλα Κακογιάννη Σουλιώτη. Πρόσφατα είχε εισαχθεί σε κλινική της Λεμεσού, με κάποια προβλήματα υγείας. Υπήρξε η πρώτη γυναίκα δικηγόρος της Κύπρου, η πρώτη γυναίκα υπουργός της Κυπριακής Δημοκρατίας και η πρώτη και μόνη γυναίκα γενική Εισαγγελέας της Κύπρου. Η κηδεία της θα τελεστεί την ερχόμενη Τρίτη, 6 Νοεμβρίου, στις 2.00 το μεσημέρι στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου, στη Λεμεσό.

Η Στέλλα Σουλιώτη, ένα από τα τέσσερα παιδιά του σερ Παναγιώτη και της Αγγελικής Κακογιάννη, ήταν αδελφή του διεθνούς φήμης σκννοθέτη Μιχάλη Κακογιάννη, του γνωστού δικηγόρου Γώγου Κακο-

Η κηδεία της θα τελεστεί την ερχόμενη Τρίτη, στις 2:00 το μεσημέρι από τον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου, στη Λεμεσό

» πρωτοπόρος

- Πρώτη γυναίκα δικηγόρος της Κύπρου.
- Πρώτη γυναίκα υπουργός της Κυπριακής Δημοκρατίας.
- Πρώτη και μόνη γυναίκα γενική Εισαγγελέας.

γιάννη και της Γιαννούλας Κακογιάννη, Προέδρου του Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης στην Αθήνα. Η μοναδική κόρη της Αλέξια, γιατρός στο επάγγελμα, ζει μόνιμα στο Λονδίνο.

Με την ξεχωριστή προσωπικότητά της είχε επιδείξει για δεκαετίες μια πολύπλευρη προσφορά στον τόπο. Ξεχώριζε με τη σοβαρότητα, τη λιτότητα, τη σεμνότητα, την ευφυΐα και τη μεθοδικότητά της. Πάντα πρόθυμη, όχι απλά να προσφέρει αλλά να δώσει τον καλύτερό της εαυτό. Εργατική, ειλικρινής, αμερόληπτη, ανιδιοτελής. Άτομο με ακέραιο χαρακτήρα και πάνω απ' όλα ήθος. Είναι γνωστή η αντιπάθεια της για οποιαδήποτε προβολή.

Η ίδια δήλωνε πόσο τυχερή αισθανόταν που είχε δύο εξαιρετικά προσδευτικούς γονείς, που της έδωσαν ό,τι πιο σημαντικό και πολύτιμο στη ζωή, μια καλή εκπαίδευση που της έδινε τη δυνατότητα να είναι

οικονομικά ανεξάρτητη. Γεννήθηκε το 1920 στη Λεμεσό. Με δίψα για μάθηση και μεράκι για δουλειά, η Στέλλα Σουλιώτη κατάφερε να αποκτήσει τα πρωτεία σε πολλούς τομείς και να καταστεί παράδειγμα προς μίμηση για πολλές γυναίκες στην Κύπρο και το εξωτερικό.

Το 1938 φοίτησε στο Saint James Secretarial College του Λονδίνου στον τομέα των Γραμματειακών Σπουδών και με την αποφοίτησή της η πρώτη της δουλειά ήταν γραμματέας στην τότε αποικιακή κυβέρνηση σε ηλικία μόλις 18 ετών. Ήταν, σύμφωνα με την ίδια, το πρώτο κορίτσι που εργαζόταν σε γραφείο στην Κύπρο ως γραμματέας. Στη συνέχεια εργάστηκε στο Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριών ως γραμματέας του Διευθυντή και υπεύθυνη του προσωπικού. Θεώρησε αυτή την ευθύνη που της ανατέθηκε ως την υπέρτατη θυσία και συμβολή της στη συλλογική αντιπολε-

μική προσπάθεια που καταβάλλετο την περίοδο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Όταν το 1943 για πρώτη φορά άρχισε η στρατολόγηση και γυναικών στην Κύπρο, εντάχθηκε στη Βασιλική Αεροπορία Γυναικών μαζί με άλλες 60 γυναίκες. Αφού υπηρέτησε αρχικά ως γραμματέας του Διοικητή, στη συνέχεια υποβλήθηκε σε μία εξουθενωτική εκπαίδευση τεσσάρων μηνών στην Παλαιστίνη, παρακολουθώντας ειδικά μαθήματα για αξιωματικούς. Αμέσως μετά τοποθετήθηκε στο Κάιρο, στο εκεί αρχηγείο της Βασιλικής Αεροπορίας για τη Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή. Είχε την τύχη

να γνωρίσει και να συνεργαστεί εκεί με τον μεγάλο συγγραφέα Lawrence Durrell με τον οποίο εργαζόταν στο ίδιο τμήμα. Το φθινόπωρο του 1946, αποχώρησε από την Αεροπορία με το βαθμό του Υπολοχαγού.

Παρόλο ότι πάντοτε ήθελε να σπουδάσει ιστορία, τελικά κατέληξε να σπουδάσει νομικά στο Λονδίνο στο Gray's Inn από το 1948 μέχρι το 1951. Στο Λονδίνο γνώρισε τον γιατρό Δημήτρη Σουλιώτη, τον οποίο στη συνέχεια παντρεύτηκε και απέκτησαν την κόρη τους Αλεξία. Αποκτώντας τον τίτλο του Barrister-at-Law επέστρεψε με την οικογένεια της στη Κύπρο το 1951 για να ασκήσει τη δικηγορία στο γραφείο του πατέρα της σερ Παναγιώτη Κακογιάννη στην Λεμεσό. Ήταν και πάλι η πρώτη και μόνη τότε γυναίκα δικηγόρος στην Κύπρο. Άσκησε τη δικηγορία μέχρι την ανακήρυξη της ανεξαρτησίας της Κύπρου τον Αύγουστο του 1960.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η Στέλλα Σουλιώτη διετέλεσε Πρόεδρος του Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού από το 1961 μέχρι το 2004. Από το 1971 μέχρι το 1978 διετέλεσε Αντιπρόεδρος του Αντικαρκινικού Συνδέσμου. Στη συνέχεια, ως Επίτιμη Πρόεδρος του Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού και του Αντικαρκινικού Συνδέσμου, απέχοντας από την ενεργό διοίκηση και οργάνωση των δραστηριοτήτων των δύο οργανώσεων, συνέχισε να αφιερώνει τον πολύτιμο χρόνο της προσφέροντας στον τόπο και τους συμπολίτες της με άλλους τρόπους. Έχει δωρίσει στην Κυβέρνηση μέρος του άριστα οργανωμένου αρχείου της, ιστορικής σημασίας. Σημαντική συμβολή στη βιβλιογραφία για το Κυπριακό εκτιμάται ότι αποτελεί το δίτομο έργο της «Fettered Independence: Cyprus 1878-1964, volume one» και «The Narrative και volume two: The Documents.» («Δεσμευμένη Ανεξαρτησία, Κύπρος 1878-1964, τόμος πρώτος: Η αφήγηση, τόμος δεύτερος: Τα ντοκουμέντα»). Η έκδοση του έργου έγινε από το Πανεπιστήμιο της Μινεσότας στη Μινεάπολη των Ηνωμένων Πολιτειών. Το 2006 είχε εκδώσει το βιβλίο «Δέσμια Ανεξαρτησία: Κύπρος 1878 - 1964».

Η προσφορά της στα κοινά

ΕΝΑ τηλεφώνημα από τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, έμελλε να αλλάξει τη ζωή της. Της πρότεινε μία θέση στο νέο Υπουργικό Συμβούλιο, αυτή της υπουργού Δικαιοσύνης. Ως η μόνη γυναίκα μέσα σε τόσους άνδρες, δήλωνε πως δεν αισθανόταν παράξενα ή διαφορετικά, ένιωθε ως ένα μέλος μιας ομάδας. Οι συνάδελφοί της, τη μεταχειρίζονται ως ίσος προς ίσον. Υπηρέτησε ως Υπουργός Δικαιοσύνης και μετά τα γεγονότα του 1963 ταυτόχρονα και ως υπουργός Υγείας μέχρι το 1970. Μετά από δέκα χρόνια επιτυχούς Υπουργικής θητείας η Στέλλα Σουλιώτη έγινε η πρώτη Επίτροπος Νομοθεσίας, μια θέση που υπηρέτησε επιτυχία μέχρι το 1984, βάζοντας γερά θεμέλια στον σημαντικό αυτό θεσμό.

Ταυτόχρονα ήταν σύμβουλος του Προέδρου της Δημοκρατίας στις ενδοκοινοτικές συνομιλίες που

άρχισαν τον Ιούνιο του 1968. Με την έναρξη των διακοινοτικών συνομιλιών το 1975, άρχισε να υπηρετεί εκ νέου και ως σύμβουλος του Προέδρου της Δημοκρατίας για το Κυπριακό, προετοιμάζοντας τις θέσεις μας και υποβάλλοντας εισηγήσεις και γνωμοδοτήσεις για διάφορες πτυχές του Κυπριακού.

Σε ηλικία 64 ετών και ενώ ήταν έτοιμη να αφυπηρετήσει, της προτάθηκε από τον τότε Πρόεδρο της Δημοκρατίας Σπύρο Κυπριανού, η θέση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας. Διορίστηκε και πάλι ως η πρώτη γυναίκα Γενικός Εισαγγελέας της Κύπρου, υπηρετώντας στη θέση αυτή από το 1984 μέχρι το 1988, ενώ από το 1987 μέχρι το 1991 υπηρέτησε και ως Μέλος του Εκτελεστικού Συμβουλίου της ΟΥΝΕΣΚΟ.

Υπουργός Δικαιοσύνης και Υγείας από το 1963 έως το 1970